

Is dit alles?

Begin jaren tachtig zong ik als tiener mee met mijn cassettebandje van Doe Maar: 'We komen niets te kort we hebben alles; een kind, een huis een auto en elkaar. Maar weet je lieve schat wat het geval is? Ik zoek iets meer ik weet alleen niet waar.'

Ik begreep de tekst, maar had geen benul waar het over ging. Later studeerde ik in Utrecht, ik maakte verre reizen en kreeg serieuze verkering. Inmiddels woon ik alweer zestien jaar in Vreeland, met man en twee dochters, in een rijtjeshuis, op een pleintje met een wipkip. Is dit alles? Ja, dit is alles en het is prima zo.

Natuurlijk zijn er momenten dat we de stad missen en ons dorp saai vinden. We rijden dan ook regelmatig naar ons favoriete restaurant aan de Oudegracht in Utrecht, gaan af en toe naar een festival, bezoeken theatervoorstellingen in Amsterdam en gaan op vakantie naar de tropen. Maar sinds we in 1999 twee dochters kregen, zijn we toch vooral heel blij met ons dorp en de prachtige omgeving. Het is fantastisch om als

kind in Vreeland op te groeien. Op bezoek bij de geitenboerderij, hutten bouwen in een weiland, varen op of zwemmen in de Vecht en je verjaardag vieren op boerderij Pondarosa. Klinkt vrij ideaal toch?

Het dorp is klein en vertrouwd en er wordt veel georganiseerd; van een Nieuwjaarsduik in de Vecht tot oudhollandse spelletjes op Koningsdag; van een dorpsfeest met 'bromfietsrees' tot een supergezellige kerstmarkt bij de pittoreske Van Leerbrug.

Jarenlang dachten we: als de kinderen naar de middelbare school gaan, verhuizen we weer naar de stad. Maar ze zitten inmiddels al voor het derde jaar op RSG Broklede en we wonen nog steeds in Vreeland. Misschien als de meiden op zichzelf gaan wonen?

Tot die tijd schrijf ik in deze buurtglossy over mijn avontuurlijke leven in ons dorp Vreeland.

Esther Smid